

Overvejelserne og drøftelserne er imidlertid efter en enig indstilling fra seminarierne mundet ud i, at der ikke er blevet stillet forslag om ændring af håndarbejdsseminariernes tilhørsforhold, og at lov om uddannelse af håndarbejds lærere derfor skal revideres og tilpasses bestemmelser om videregående uddannelser.

De mange fællestræk mellem husholdnings- og håndarbejdsområderne og den traditionelle samhørighed med det folkelige bagland betyder, at lov nr. 212 af 5. april 1989 om uddannelse til ernærings- og husholdningsøkonom med mål- og rammestyring og større beføjelser til institutionernes bestyrelser er brugt som model for en revision af loven om uddannelse af håndarbejds lærere m.fl. med begrænsede, fagligt bestemte ændringer. Det vil derfor være nærliggende at gennemføre en revision af håndarbejds læreruddannelsesloven i fortsættelse af lovarbejdet om uddannelse inden for husholdningsområdet.

Under det lovforberedende arbejde har man orienteret sig om uddannelsen til håndarbejds lærere i de andre nordiske lande. Oplysningerne herom er samlet i bilag 2.

3. Hovedpunkter i lovforslaget.

a. Uddannelsens formål og fagdefinition.

Uddannelsens formål efter loven fra 1979 er »at give de studerende teoretiske og praktiske forudsætninger for at undervise unge og voksne i håndarbejde og andre dermed beslægtede fag.«

Der er stadig behov for håndarbejds lærere i kulturelle og folkeoplysende aktiviteter. Med inddragelse af form og funktion i formålsformuleringen er der ikke tænkt på, at håndarbejds lærere skal uddannes som designere og kunsthåndværkere, men på, at det folkeoplysende arbejde også må omfatte en bestræbelse på at åbne forbrugernes øjne for design og give forudsætninger for at kunne vurdere forholdet mellem form og funktion.

Formålet foreslås bredere formuleret, så fagene ikke alene sættes i relation til formidling og undervisning, men også til praktisk-produktiv beskæftigelse på det private arbejdsmarked.

Efter definitionen i bekendtgørelse nr. 333 af 6. juli 1979 om uddannelse af håndarbejds lærere m.fl. er »håndarbejde« mere omfattende end i den traditionelle betydning, idet benævnelsen dækker håndens beskæftigelse med alle tænkelige materialer, ikke kun tekstiler. En håndarbejds lærer behøver således ikke at være lærer i beklædningsstyning eller broderi, men kan lige så godt være lærer i træ- og metalarbejde, keramikarbejde eller porcelænsmalning. Det blev derfor ved lovarbejdet i 1979 overvejet, om de færdiguddan-

nede skulle benævnes håndarbejds lærere eller lærere i manuelle fag.

Den håndarbejdsfaglige bredde i uddannelsen er ikke beskåret i det foreliggende forslag, men gør det lettere for håndarbejdsseminarierne at sammensætte fagtilbud i overensstemmelse med seminariets særpræg og udviklingen på arbejdsmarkedet.

En håndarbejds lærer, uddannet efter lovforslaget, vil ligesom en håndarbejds lærer efter gældende lov kunne formidle håndarbejdsfag til unge og voksne inden for det folkeoplysende arbejde. Med større vægt på kulturformidling vil en håndarbejds lærer tillige kunne fungere som lærer i kunst- og kulturfag inden for den bildende kunst i den almene fritidsundervisning, i ungdomsskoler og på husholdnings-, håndarbejds- og efterskoler.

Herudover vil en håndarbejds lærer kunne være rådgivende på det private arbejdsmarked, kunne tilrettelægge og lede personalekurser og varetage konsulentvirksomhed vendt mod såvel producent som forbruger.

Nye arbejdsområder vil kunne opdyrkes inden for informationsspredning med produktion til forskellige medier som radio, TV og ikke mindst ugeblade, håndarbejds magasiner og dagbladenes forbrugersider.

Med en styrkelse af forbruger- og økonomifag har en håndarbejds lærer også baggrund for selvstændig iværksættelse af mindre produktioner med salg fra værksted eller detailhandel.

b. Uddannelsens omfang, indhold, struktur og evaluering.

Den ny uddannelse foreslås ligesom den gældende normeret til 2½ år og opdelt i en 1. del og en 2. del.

Med loven af 1979 blev der for første gang inden for fagområdet skabt en helhedsuddannelse med integration af de 2 nødvendige lærer kvalifikationer: Faglig indsigt og kunnen og forudsætninger for formidling af viden og færdigheder.

Denne integrationsbestræbelse kommer i uddannelsesbekendtgørelsen til udtryk ved, at fagdidaktik og fagmetodik indgår som delemne i alle praktiske fag. Dette har i de forløbne år vist sig at være af stor betydning for højnelse af håndarbejdsundervisningens niveau. For at bevare denne kvalitet i uddannelsen er det hensigten, at den fortsat tilrettelægges, så undervisningen mellem teoretiske, praktiske og formidlingsmæssige fag integreres.

Efter gældende bestemmelser kan en studerende vælge mellem de håndarbejdsfag, seminariet tilbyder, men antallet af fag er begrænset til 1 hovedfag og 2 tilvalgsfag, og det er fastsat, hvilke fag der hører hjemme i de to grupper.